

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 387.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

δοξῶ οἶνον, ὁ σοφὸς ἐδίδαξε Παῦλος, μὴ δὲ ὑπερβολὴν ἑτέρας δεηθῆναι ἢ ἀμετρίαν ὑδροποσίας. τῷ δὲ ὑγιάνοντι καὶ ζῆλον πλῆξαι, καὶ ταῦτα μοναχῶ, ἔμοι δοκεῖ καλῶς ἔχειν, ἐγγχεῖν οἶνον τῷ ὑγρῶν τὸ θερμῶτατον, οἷον πυρὶ ἐπιχέοντα πῦρ. ἐξ ὧ ὄρμαί τε ἀρχαία καὶ ὀπίθουμια φλεγμῶν σὺν ἀναχέονται. καὶ ἀσθενεῖα ἀναχέονται. καὶ ἀσθενεῖα ἀναχέονται. καὶ ἀσθενεῖα ἀναχέονται.

Σχολαστικῶ. τπτ.

Προσευχὴ ἔρῃμασι ψυχοῖς, ἀλλὰ παράγμασι μάλλον χρηστοῖς κατευθύνεται. ὅρα γὰρ τὸν θεοτάτον Δαβὴδ καὶ τὴν ἐαυτοῦ ἀκακίαν ζητοῦντα κληθῆναι, καὶ τὸν εὐσεβέστατον Εζεχίαν, τὴν οἰκίαν εὐλάβειαν προσάροντα ἰκέτην καὶ τὰς χάρας τὰς ἐν ἰώσπη τοῖς τῆς τεθνεώσης κατορθώμασι προσεβευταῖς κεραιμύδας. Εἰ ἔπος τὴν δεινότησιν πληρώσῃς, εὐπορήσει πρὸς θεόν, καὶ ἐξοίση ὡς φῶς τὴν διχαιοσύνην σου, καὶ τὸ κέσμα σου ὡς μεσημβρίαν.

Τῷ αὐτῷ. τπζ.

Εἰ καὶ τραυτέρως ἔφης δεινότησιν ἀφνειάς, λευκότερον αὐτίς λελέξεταί. Ζητεῖς γενέσθαι σοὶ τὸν θεὸν βοηθόν; ὅρα εἰ χεῖρον διωθεῖς ἐβοήθησας, αἰτεῖς πλεονεξίαν πρὸς τὸν θεόν, αὐτῶς βλέπε εἰ τὸν ὄντα χεῖρῶς ἀκονόμενος. θέλεις φανεραῖς σοὶ τὸν κριτὴν εὐμνηστικῶς ἐσοῦν ἐχθροῖς. ἔβλει φιλανθρωπίας τυχεῖν; συγχώρει τοῖς ὑπευθύνουσιν αὐτός. καλὸν γὰρ ἀμειβῆναι ὁφλήματι. ἀλλὰ μὴ ἐκάστοτε χάριτι. ὅσα ὄντι ἀγνώμονος.

Καπιτωλίνῳ. τπη.

Εἰ καὶ νέον Δαῶν ὁ πάμορφος χεῖρῶς ἐξέβρασαν. ἀλλὰ σὲ Σαβλ γενέσθαι

non nihil impertiendum esse sapiens Paulus docuit, ne ob nimiam continentiam alia rursus aquæ portione immoderatio cegeat. At sano atque ætate feruenti, idque Monacho, vinum, quo in omnibus rebus liquidis nihil est calidius, infundere, ac velut ignem igni addere, haud mihi bonū esse videtur. Hinc enim & agrestes impetus, & tumidæ cupiditates inflammantur: ac temeritas & petulantia exæstuans, lenitatis pugiles ad frænū contumaces reddit.

Scholastico. 386.

Oratio, non nudis verbis, sed probis potius actionibus dirigitur. Vide enim quæ admodum diuinitissimus vir David secundum innocentiam suam iudicium de se ferri postulet: & pietatis plenissimus Ezechias, pietatem suam ac religionem Deo supplicem offerat: & viduæ Ioppes mulieris defunctæ virtutes ac præclaras actiones ad deprecandum adhibeat. Si ad eundem modum precationem tuam expleas, ad Deum rectè contendet, ac iustitiam tuam tanquam lucem educet, & iudicium tuum tanquam meridiem.

Eidem. 387.

Quandoquidem apertiore tibi explicatione opus esse dixisti, dilucidius rursus loquar. Vis tibi Deus opituletur? Vide si, cum posses, ei qui tua ope indigebat, adiumento fueris. Petis ut opes tuas augeat? Vide an eas, quas habes, rectè administraris. Vis iudex facilem se tibi ac placabilem præbeat? Hostilium iniuriarum memoriã ex animo deponere. Vis benignitatem ac misericordiam consequi? Iis, qui tibi obnoxij sunt, remitte. Præclarum enim est remuneratione atque debito salutem adipisci, ac non semper gratia: id quod est improbi & maligni hominis.

Capitolino. 388.

Et si nouum Doeg tempus rerum omnium ferax velut æstu quodam in ortum

M ij